

Staigmėna arba pamokėlė apie mišką

2008 metų gegužės 18 dieną lituanistinis sekmadieninis darželis RATAS Ženevoje prisipildė pakilios nuotaikos. Šios ypatingos būsenos priežastis buvo Lietuvos misijos prie Jungtinių Tautų šeimininkas, darželio rėmėjas ir garbingas svečias viename asmenyje.

Į pamokėlę susirinkusius ratiečius asmeniškai aplankė bei ambasadoje pasveikino Lietuvos Respublikos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius prie JT biuro ir kitų tarptautinių organizacijų Eduardas Borisovas su žmona Rita Borisoviene.

RATO globėjas, pasidžiaugęs lietuvių ugdymo centru misijos patalpose, padėkojęs jo steigėjoms už sumanymą ir iniciatyvą, palinkėjęs sėkmės, nustebusius ratiečius dar labiau pradžiugino išdalindamas atsineštas lietuviškas dovanėles: vėliavėles, balionus, užrašų knygeles ir informacinius leidinukus.

Darželio steigėjos E. Kačkutė ir K. Seggewiss pasinaudojo proga pristatyti RATO veiklos užtikrinimu besirūpinantį diplomata ir už ratiečių sveitingą priėmimą bei globą po misijos stogu jam padėkoti viso darželio vardu. RATO steigėjos ambasadoriui įteikė šį dėkingumą liudijantį raštą ir gėlytę, simbolizuojančią jo dėka nuoširdžiai pasėtą daigelį, turintį didelį potencialą augti, stiprėti ir duoti vaisių.

O pamokėlė šįkart buvo apie MIŠKĄ, RATO dalyviai bandė atskleisti miško glūdumų paslaptis. Pamokėlė tradiciškai prasidėjo žaidimu "Ratas". Kiek apšilę žaidėm ir dainavom "Išėjo tėvelis į mišką". Po smagios įžangos bandėm išsiaiškinti, ar visi RATO dalyviai jau buvę miške. Pasirodo, yra dar nebuvusių, neprisimenančių ir dėl to abejojančių.

Kiek lengviau mums sekėsi atsakinėti į klausimus, kokius gyvūnus galima pamatyti miške ir kas ten gyvena. Pasirodo, kad net ir miško neregėję vaikučiai pažįsta lapę, vilką, briedį, šerną, voveraitę, ežį, stirną, mešką, pelėdą ir, žinoma, kiškį. Pastarasis atsidūrė mūsų dėmesio centre, mat, būtent apie jį dainavome besimokydami naują dainelę "Ar nebuvai miške"?

Apdainavę tą išpuikėlį, pagyrūną gražuolį kiškį, stengėmės apibūdinti bei palyginti ir kitus pažįstamus miško gyventojus. Buvo ir ginčų, ir juoko, bandant nustatyti jų dydį ir stiprumą. Pasiginčiję, prisijuokę, visus mums žinomus miško gyvūnus aptarę, miklinom kojeles ir liežuvėlius šokdami ir dainuodami Šiaurės batai. Pajudėję ir pašėlioję ratiečiai bandė susikaupti pasakėlės apie katinėlio ir gaidelio nuotykius miške klausymuisi.

Ir ko gi būtų buvusi verta pamokėlė apie mišką, jei jos nebūtų apvainikavusi maestro V. Kernagio "Vasara miške"? Jei ne vaikučiams, tai bent tėveliams širdis prisipildė pakilios nuotaikos, lietuviškos dvasios, gimtinės miškų ošimo ilgesio ir džiugesio, kylančio iš lietuviškos muzikos žavesio ir kultūrinės raiškos grožio potyrio...

Papietavę vaikučiai dar grįžo prie miško temos spalvindami ir karpydami miško gyvūnus.